

UNE PRODUCTION FRENCH à LA CARTE

FRENCH

Listen more to speak better

TO GO

EPISODE 11: TALKING ABOUT MEMORIES

שבוע הבא חוגגים יום הולדת לבתי, מלאני. היא תהיה בת 17! מדהים איך הזמן טס...

חשבתי שזה יהיה רעיון טוב להכין עבורה פוסטר עם תמונות שלה בגילאים שונים. אז הלכתי להביא את קופסת התמונות ואת האלבומים הישנים (עוד בימים ההם עדיין שמתי תמונות באלבומים ... עכשיו הכל בטלפון או במחשב שלי). ובסופו של דבר ביליתי שעתיים בהתבוננות על התמונות הישנות, אלה מילדותי, אלה מנישואיי ובילויים עם פרנק לפני לידת הילדים, ואז כמובן אלה של הילדים!

La semaine prochaine, c'est l'anniversaire de Mélanie, ma fille. Elle aura 17 ans ! C'est incroyable comme le temps passe vite...

Je me suis dit que ce serait une bonne idée de lui faire un poster avec des photos d'elle à différents âges. Alors je suis allée chercher la boîte de photos et les vieux albums (à l'époque où je mettais encore des photos dans des albums... Aujourd'hui, tout est dans mon téléphone ou mon ordinateur). Et au final, j'ai passé deux heures à regarder les vieilles photos, celles de mon enfance, celles du mariage et des moments passés avec Franck avant la

naissance des enfants, et puis bien sûr
celles des enfants !

לדוגמא, מצאתי תמונה שלי עם הכלב שלי ג'וס.
הייתי כנראה בת 3 או 4. הייתי אצל סבא וסבתא
שלי, בגינה שלהם. למעשה, כשהייתי קטנה הייתי
מבלה איתם חודש כל קיץ, בלי ההורים שלי, רק עם
אחותי ואחיי. סבא וסבתא שלי גרו בצפון צרפת,
בדונקירק. זה היה מסובך מדי לשמור על הכלב
בדירת הוריי בגרנובל, אז הם לקחו אותו פעם אחת
לסבא וסבתא והוא נשאר שם. וכך בכל קיץ מצאתי
שם גם את הכלב שלי.

אני זוכרת שסבתא שלי אפתה את אותה העוגה בכל
פעם שהגענו, סוג של עוגה הפוכה (קצת כמו טארט
טאטון) עם משמשים או אפרסקים בסירופ. החלק
העליון של העוגה היה מקורמל כולו. כל כך
התענגתי! (זה אומר שאכלתי את העוגה הזו בהמון
הנאה).

הבית שלהם לא היה גדול במיוחד ... בכל אופן, הוא
התמלא מהר עם כולנו. הייתה גינה, ובקצה מחסן
(זה מקום שבדרך כלל שמים בו דברים, חפצים שלא
משתמשים בהם כל יום), ושיחקנו שם כל היום. היינו
משחקים במכולת, העמדנו פנים שיש לנו חנות
קטנה, והיינו מוכרים וקונים ירקות, פירות ומוצרים
אחרים שהיו לנו. מפלסטיק, כמובן.

אכלנו גם הרבה דברים טובים. מה שההורים שלנו
איפשרו לנו בדרך כלל מדי פעם, אצל סבא וסבתא
היה מותר כל יום! אכלנו גלידה. עוגות. אני זוכרת
שהיו גם בקבוקים קטנים של מיץ פירות במרתף
יכולנו לרדת לקחת מתי שרצינו ... כמו גם, אם לא
רצינו ירקות, אין בעיה! אז תפוחי אדמה בלי סוף!
בכל מקרה, הבנתם כבר, היינו מפונקים לגמרי

J'ai retrouvé par exemple une photo de moi
avec mon chien Joss. Je devais avoir 3 ou
4 ans. J'étais chez mes grands-parents,
dans leur jardin. En fait, quand j'étais petite,
j'allais tous les étés passer un mois chez
eux, sans mes parents, juste avec ma
soeur et mes frères. Mes grands-parents
habitaient dans le nord de la France, à
Dunkerque. C'était trop compliqué de
garder le chien dans l'appartement de mes
parents à Grenoble, donc ils l'ont emmené
une fois chez mes grands-parents et il y est
resté. Et donc chaque été, je retrouvais
aussi mon chien là-bas.

Je me rappelle que ma grand-mère
préparait chaque fois le même gâteau pour
notre arrivée, une sorte de gâteau retourné
(à l'envers, un peu comme une tarte tatin)
avec des abricots ou des pêches au sirop.
Le dessus du gâteau était tout caramélisé.
Je me régalaient ! (ça veut dire que je
mangeais ce gâteau avec beaucoup de
plaisir).

Leur maison n'était pas très grande... En
tous cas, elle était vite bien remplie avec
nous tous. Il y avait un jardin, et au bout du
jardin une remise (c'est un endroit où, en
général, on met des choses, des objets
dont on ne se sert pas tous les jours), et on
y jouait toute la journée. On jouait à
l'épicerie, c'est-à-dire qu'on prétendait avoir
un petit magasin, et on vendait et on
achetait des légumes, des fruits et d'autres
produits qu'on avait. En plastique, bien
entendu.

On mangeait aussi beaucoup de bonnes
choses. Ce qu'en général nos parents nous
permettaient une fois de temps en temps,
chez mes grands-parents, c'était tous les
jours ! On mangeait des glaces. Des
gâteaux. Je me rappelle qu'il y avait aussi
de petites bouteilles de jus de fruits dans la
cave et on pouvait aller en prendre quand

(gâté pourri זה בדרך כלל "לא מחונך טוב", כאשר לילד מותר לעשות מה שהוא רוצה - כאן, כמובן, זה היה רק לזמן החופשה).

פעמיים-שלוש בשבוע, תלוי במזג האוויר, היינו הולכים לחוף הים. אני זוכרת שהחוף בדונקירק הפתיע אותי בכל פעם מחדש. שם, תופעת הגאות משמעותית (הגאות היא כאשר הים עולה או יורד בהתאם לירח). לפעמים היה צריך ללכת מאות מטרים על החול לכיוון הים כדי להעלות מים עד הברכיים! סבתא שלי צעקה אלי לא להתרחק (לא ללכת רחוק מדי) אבל ... איך אפשר? איך ליהנות במים ליד סבא וסבתא שלך כאשר הים נמצא במרחק של יותר מ-50 מטר משם? חוץ מזה, המים היו תמיד קרים. רצתי חזרה לחוף הים וסבתא שלי חיכתה לי עם מגבת, כדי לחמם אותי.

מוזר איך תמונה אחת יכולה להעלות כל כך הרבה זיכרונות. הלכתי לבית קפה עם קרולין לפני כמה ימים. היא בחופשת לידה ולכן יש לה יותר זמן פנוי. היא סיפרה לי על החופשות בבית המשפחה ב"סוון", כשהייתה קטנה

בכל חופשת בית ספר, ולעיתים בסופי שבוע ארוכים, היא נסעה עם הוריה, אחותה ואחיה לבית הסבים בכפר קטן בסוון (בדרום צרפת). היא זוכרת שהנסיעה ברכב הייתה ארוכה, ולעיתים קרובות היא רבה עם אחיה. אבל כשהגיעו, הכל נשכח. שם היא פגשה את בני דודים ובנות דודה. זה בית גדול עם גינה יפה והרבה חדרים. הבנות ישנו יחד בחדר שינה אחד גדול, הבנים בחדר אחר.

on voulait... Et puis, si on ne voulait pas de légumes, pas de problème ! C'était patates (pommes de terre) à volonté ! Bref, vous l'avez compris, on était gâtés pourris (ça veut dire en général "mal éduqué", quand un enfant a tous les droits - là, bien entendu, c'était juste le temps des vacances).

Deux ou trois fois par semaine, en fonction de la météo, on allait à la plage. Je me souviens que la plage, à Dunkerque, m'étonnait à chaque fois. Là-bas, le phénomène de la marée est important (la marée, c'est quand la mer monte ou descend en fonction de la lune). Parfois, il fallait marcher des centaines de mètres sur le sable en direction de la mer pour avoir de l'eau jusqu'aux genoux ! Ma grand-mère me criait de ne pas m'éloigner (de ne pas aller trop loin) mais... comment faire ? Comment s'amuser dans l'eau près de ses grands-parents quand l'eau est à plus de 50 mètres ? En plus, l'eau était toujours froide. Je retournais en courant vers la plage et ma grand-mère m'attendait avec une serviette, pour me garder au chaud.

C'est bizarre comme une simple photo peut rappeler autant de souvenirs.

Je suis allée prendre un café avec Caroline il y a quelques jours. Elle est en congé de maternité et donc elle a plus de temps libre. Elle m'a raconté ses vacances dans la maison familiale des Cévennes, quand elle était petite.

A chaque période de vacances scolaires (c'est-à-dire de l'école) et aussi parfois pour des longs week-ends, elle allait avec ses parents, sa sœur et son frère dans la maison des grands-parents dans un petit village des Cévennes (c'est dans le sud de la France). Elle se souvient que le voyage en voiture était long, et elle se disputait souvent avec son frère. Mais quand ils arrivaient, tout était oublié. Là-bas, elle retrouvait ses cousins et cousines. C'est une grande maison avec un beau jardin et

הם היו משחקים יחד, למשל מחבואים, בגינה או בבית בימים גשומים. משחק מחבואים הוא משחק שבו ילדים הולכים להסתתר, מגיעים למקום שאף אחד לא רואה אותם, ומישהו צריך למצוא אותם. קרולין גם אמרה לי שהעלו מופעים להוריהם וסביהם. בערבים, במיוחד בחורף, הם שיחקו קלפים או משחקי קופסא בסלון, ליד האח, בזמן שהמבוגרים שוחחו. זה לא היה כמו היום, לא כל הילדים היו מודבקים לטלפונים או לטאבלטים שלהם כל היום.

לפעמים כולם היו יוצאים לטייל באזור, או יוצאים לקיאים. כשההורים השאירו אותם שם וחזרו לעבוד, זו הייתה חגיגה! הם הלכו לישון כשרצו, אכלו מה שרצו. סבא וסבתא שלה היו קלים מאוד, בכלל לא קשוחים. אבל הם רק ביקשו שני דברים: לא להתנוכח ולא לעזוב את הבית בלי להודיע.

לקרולין יש זיכרונות מצוינים מתקופה זו, אם כי בשנים האחרונות זה היה פחות כיף מכיוון שרבים מבני דודיה הגדולים כבר לא הגיעו. או שהם באו אבל עם חבר או חברה (petit copain petite copine), ומהם לא רצו לשחק איתה יותר. קרולין היא אחת הקטנות במשפחה.

היום הם עדיין נפגשים שם, אך הפעם כמשפחה, עם ילדיהם. סבה וסבתה של קרולין נפטרו. ואמה של קרולין מארחת אותם. קרולין לא יכולה לחכות (avoir hâte de) פירושו "להיות חסרת סבלנות

plein de chambres. Les filles dormaient ensemble dans une grande chambre, les garçons dans une autre.

Ils jouaient ensemble, par exemple à cache-cache, dans le jardin ou dans la maison les jours de pluie. Jouer à cache-cache c'est un jeu où les enfants vont se cacher, se mettre dans un endroit où personne ne les voit, et quelqu'un doit les trouver. Caroline m'a dit aussi qu'ils organisaient des spectacles pour leurs parents et grands-parents. Le soir, en hiver notamment, ils jouaient aux cartes ou aux jeux de société dans le salon, à côté de la cheminée, pendant que les adultes discutaient. C'était pas comme aujourd'hui, les enfants n'étaient pas tous collés à leur téléphone ou leur tablette toute la journée.

Parfois, ils partaient tous en voiture faire une promenade dans la région, ou faire du kayak. Quand les parents les laissaient là-bas et repartaient travailler, c'était sacrément la fête ! (sacrément, c'est comme "vraiment"). Ils allaient dormir quand ils voulaient, mangeaient ce qu'ils voulaient. Ses grands-parents étaient très cools, pas du tout stricts. Mais ils demandaient juste deux choses : ne pas se disputer, et ne pas quitter la maison sans prévenir.

Caroline en garde d'excellents souvenirs, même si les dernières années, c'était moins amusant parce que beaucoup de ses cousins, plus âgés, ne venaient plus. Ou bien ils venaient mais avec un petit copain ou une petite copine (c'est comme ça qu'on appelle un amoureux, une amoureuse), et ils ne voulaient plus jouer avec elle.

Caroline est l'une des plus petites de la famille.

Aujourd'hui, ils se retrouvent toujours là-bas, mais cette fois en famille, avec leurs propres enfants. Les grands-parents de Caroline sont décédés. Et c'est la mère de Caroline qui les accueille. Caroline a hâte

לקראת משהו") ללדת את הילד שלה ולנסוע לפגוש את בני דודיה בבית היפה הזה.

("avoir hâte" ça veut dire être impatient de faire quelque chose) d'avoir son bébé et d'aller avec son enfant retrouver ses cousins et cousines dans cette belle maison.

ואת/אתה? האם יש לך זיכרונות מיוחדים מהחופשות שלך כשהיית/ה ילד/ה? ספרי לי בתגובות!

Et vous ? Vous avez des souvenirs particuliers de vos vacances quand vous étiez enfant ? Racontez-les moi dans les commentaires !

* * *

* * *

עכשיו בואו נסתכל מקרוב על הדקדוק.

Regardons maintenant un peu plus en détail la grammaire.

בטח שמת לב שכמעט כל הפעלים שהשתמשתי בהם כדי לדבר על זיכרונותיי ועל זיכרונותיה של קרולין נשמעו בסוף "איי". למה? ובכן, מכיוון שמדובר בזמן עבר הנקרא "IMPARFAIT".

Vous avez sans doute remarqué que presque tous les verbes que j'ai utilisés pour parler de mes souvenirs et des souvenirs de Caroline avaient le son "ai" à la fin. Pourquoi ? Et bien parce qu'il s'agit du temps du passé appelé "imparfait".

כדי לבנות הטית פועל ב-IMPARFAIT, אנו משתמשים בפועל בהווה, בגוף ראשון רבים (nous) כבסיס, ומורידים את ה-"ONS". למשל, עבור הפועל "PRENDRE": בזמן הווה הוא נותן "NOUS PRENONS". כאשר אנו מורידים את ה-"ONS", נותר P.R.E.N. ואז נוסיף את סיומת של ה-IMPARFAIT. הצליל "ai" ליחיד ולגוף שלישי ברבים. צליל ה-"ION" "עבור" NOUS "והצליל" ié VOUS.

Pour former l'imparfait, on utilise comme base le verbe au présent à la première personne du pluriel (nous) et on enlève le "ons". Par exemple, pour le verbe "prendre", au présent ça donne "nous prenons". Quand on enlève le "ons", il reste "pren". P.R.E.N. Ensuite, on ajoute la terminaison de l'imparfait. Le son "ai" pour le singulier et la troisième personne du pluriel. Le son "ion" pour "nous" et le son "ié" pour "vous". Et donc, pour le verbe "prendre", ça donne : Je prenais, tu prenais, il prenait, elle prenait, on prenait, ils prenaient, elles prenaient. Nous prenions, vous preniez.

וכך, לפועל "PRENDRE", זה נותן: Je prenais, tu prenais, il prenait, elle prenait, on prenait, ils prenaient, elles prenaient. Nous prenions, vous preniez.

Si vous voulez savoir comment on écrit les verbes à l'imparfait, ou les pratiquer, je vous conseille de chercher la conjugaison sur internet et de faire des exercices.

אם את/ה רוצה לדעת איך לכתוב פעלים בזמן זה, או לתרגל אותם, אני ממליצה לך לחפש את ההטיה באינטרנט ולעשות תרגילים.

Parlons plutôt de l'utilisation de ce temps. On utilise l'imparfait pour parler d'habitudes dans le passé, pour parler d'actions qui se répétaient, pour raconter des souvenirs.

במקום, בואו נדבר על השימוש בזמן הזה. אנו משתמשים ב-IMPARFAIT כדי לדבר על

הרגלים בעבר, על פעולות חוזרות, כדי לספר זיכרונות. כמו כאן. לדוגמה : הייתי מבלה חודש אצל סבא וסבתא שלי בכל קיץ.

וכך, לעתים קרובות תשמע/י את ביטויי הזמן: כל פעם, כל יום, כל הזמן, כל שנה, כל קיץ, כל שבת וכו' !

ה IMPARFAIT משמש גם להשוואת פעולת עבר מול היום. לדוגמה :

זה לא היה כמו היום, לא כל הילדים היו מודבקים לטלפונים או לטאבלטים שלהם כל היום.

במקרה זה תשמע/י את הביטויים "פעם, לפני, בזמן הזה..."

ה IMPARFAIT משמש כדי לדבר על שתי פעולות מקבילות:

בערב, במיוחד בחורף, הם שיחקו קלפים או משחקי קופסא בסלון, ליד האח, בזמן שהמבוגרים שוחחו.

ולבסוף, ה IMPARFAIT משמש לתיאור משהו בעבר, למשל סצנה, נוף, או משהו מעורפל יותר שאינו תואם תאריך מסוים בעבר.

בית סבא וסבתא שלי לא היה גדול במיוחד. היתה גינה, ובקצה מחסן.

סבא וסבתא שלה היו קלים מאוד, בכלל לא קשוחים.

סיימנו עם הדקדוק! ספרי לי קצת, IMPARFAIT, איך היה בית סבא וסבתא שלך ואיך היו החופשות אצלם. אני מתרגשת לקרוא את הזיכרונות שלך בתגובות.

Comme ici. Par exemple :

J'allais tous les étés passer un mois chez mes grands-parents.

Et donc, vous entendrez souvent les expressions de temps : chaque fois, tous les jours, tout le temps, tous les ans, tous les étés, chaque samedi etc.

L'imparfait sert aussi à comparer une action passée par rapport à aujourd'hui. Par exemple :

C'était pas comme aujourd'hui, les enfants n'étaient pas tous collés à leur téléphone ou leur tablette toute la journée.

Dans ce cas-là, vous entendrez les expressions "autrefois, avant, à cette époque...".

L'imparfait est utilisé pour parler de deux actions parallèles (c'est-à-dire en même temps) :

Le soir, en hiver notamment, ils jouaient aux cartes ou aux jeux de société dans le salon, à côté de la cheminée, pendant que les adultes discutaient.

Et enfin, l'imparfait est utilisé pour décrire quelque chose dans le passé, une scène par exemple, un paysage, ou quelque chose de plus vague qui ne correspond pas à une date précise dans le passé.

La maison de mes grands-parents n'était pas très grande. Il y avait un jardin, et au bout du jardin une remise.

Les grands-parents de Caroline étaient très cools, pas du tout stricts.

C'est fini pour la grammaire ! Racontez-moi un peu, à l'imparfait, comment était la maison de vos grands-parents, et comment se passaient vos vacances chez eux. J'attends avec impatience de lire vos souvenirs dans les commentaires.

Crédits :

Les podcasts *French to Go* sont une production *French à la carte* - Delphine Woda -
frenchcarte@gmail.com

Creative Commons Attribution - NonCommercial - NoDerivatives 4.0 International License